

Tél madarakkal

láttam egy képen két
 madarat együtt böködték
 a hullott almákat pontosan
 szúrtak a pirosba
 árnyas este volt martak a fehér-zöldes
 foltokba s a ritkás avarban
 volt egy kicsi ág is oda
 csak úgy odahajítva
 pólyakötésért kiáltottam ekkor
 és megállás nélkül tárcsáztam
 a segélyhívót a gyóntatót
 mi készül itt miféle háborút
 engedtem be a házamba
 ki jön értem ki segít rajtam híznak
 a madarak híznak a képeslapon

Gondolatok a kertben

afféléket kezdek gondolni
 hogy a vadludak szeretnek
 szeretnek egemen tetszelegni
 szétszóródnak és keresik egymást
 de mulatozó kedvük már nem értem
 és szédülök fáradok magasba nézni
 sokáig tart a gyógyulás és aztán
 a csapdosó szárnyak hallatán
 megrettenek akkor is ha csak
 az angyalok rendetlenkednek a bazilika
 négy falán – mert mi van
 mi van ha egyszer hátulról csapnak
 rám és magukkal visznek
 rosszkedvvel tömik meg a szám
 és tériszonnal itatnak ha
 azt mondom szomjazom
 ruhátlanul felrántanak
 felmutatják a szégyenem
 és idén sem érik be a Paradicsom
 felveri a gaz megfojtja veteményem

Fekete zápor